

פרוטוקול ועדת איכות סביבה מתאריך 22.06.2021 הדיון התקיים באפליקציית ה"זום"

נושאי הדיון:

- עדכונים בתחום איכות הסביבה בעיר
- הצגת התכנית החינוכית להיערכות עירונית לשינויי האקלים
- סקירה על מצב הטיפול במבני אזבסט בעיר

פתיחה

ראובן לדיאנסקי, סגן ראש העירייה (חי) ויו"ר הוועדה: שלום לכולם. ראשית אני מבקש לעדכן על דברים שנעשו מאז הפגישה האחרונה שלנו:

הסתיימו עבודות השיקום האקולוגי והסדרת החלק השני של נחל הפרדסים בנווה שרת. בוצע שם שיקום אקולוגי והעשרה של צמחיה, מסלעות, מדרגות ופינות ישיבה. מומלץ להגיע לטיול, זה בהחלט אחד מאתרי הטבע העירוניים המיוחדים בעיר.

יום כדור הארץ צוין ב-22.4 עם לא מעט אירועים ברחבי העיר ויוזמות של תושבים. היתה קבלת פנים לכל רשויות החוף אצל נשיא המדינה בעקבות הפעילות לניקיון החופים אחרי האסון האקולוגי שעברנו. למזלנו תל אביב לא ספגה יותר מידי מהפסולת שנפלטת לחוף. עובדי אגף החופים, בסיוע מתנדבים, הצליחו להתגבר על האסון הזה. צריך להודות בהזדמנות זו למתנדבים שהגיעו לחופים וממש נתנו כתף וסייעו מאוד. בעקבות זאת הרשות לאיכות הסביבה וקיימות, יחד עם אגף החופים, התחילו להכשיר תושבים במטרה להיות "מתנדבי חירום ים". אני ביקרתי בפגישה הראשונה של הפורום הזה והיו שם כ-20 איש. לא חושב שיש עוד רשות שעושה דבר כזה. פרויקט שגרירי הסביבה של החופים גם יצא לדרך...

עינת גפן סגל, מנהלת היחידה לחינוך וקיימות, עיריית תל אביב-יפו: הכוונה היא ליוזמה של "חוף ליד הבית".

איתן בן עמי, מנהל הרשות לאיכות הסביבה, עיריית תל אביב-יפו: הפרויקט של נאמני ניקיון חופים הוא בשיתוף עמותת "אקו-אושן" ומתקיים ברמה הארצית. "חוף ליד הבית" היא יוזמה שלנו יחד עם מרכז קהילתי מגיד, עם מחקר אזרחי של תושבים ומתנדבים שהלכו לבדוק את מקורות הפסולת בחופים ובשטח הירקון, וגם ניקו וגם למדו על הנושא.

ראובן לדיאנסקי: דבר נוסף הוא התו הירוק לעסקים – הענקנו לחברה בשם אקו-סאפ, שעוסקת בתוספי תזונה, את התו הזה, וצריך להגביר את זה. בהזדמנות אחרת נציג כאן בוועדה את התו הירוק לעסקים, כדי שיהיה ברור יותר לכולם על מה מדובר.

אנחנו גם הידקנו את הקשר עם בית החולים איכילוב בנושאים שקשורים בפסולת ונושאים סביבתיים בכלל. התקיים שם סיור עם אנשים אגף התברואה. איכילוב, כמקום שאליו מגיעים עשרות אלפים מידי יום, הוא מקום שבו ראוי להגביר את העיסוק בנושאים הללו.

כעירייה אנחנו שותפים גם למיזם האקלים של אוני' תל אביב ובית הספר פורטר. המטרה שלו היא לעסוק במחקר וגם לעודד שיח בנושא, ולא רק להישאר במימד המחקרי אלא ליצור שיתופי פעולה. דבר אחרון, ב-8.7 יש את הוועידה השנתית למדע וסביבה, ובפעם הראשונה אנחנו מקיימים מושב שיעסוק בעיר תל אביב-יפו. נכניס לשם תכנים שיציגו את הפעילות בעיר. צריך להדגיש שהעירייה היא גוף מבצע ואני גאה על כך שהצלחנו להוציא מתחת ידנו את התכנית להיערכות לשינויי אקלים, והיא הוטמעה בתכנית העבודה של אגפי העירייה עם יעדים ולוחות זמנים.

איתן בן עמי: אני מבקש להציג מספר דברים. הראשון הוא פרויקט שכונה מקיימת 2.0 – זו עבודה קהילתית שאנחנו עושים בשיתוף עם מינהל קהילה בשכונות העיר. זהו שדרוג של התכנית הקיימת, והכנסנו לקשר עם התושב עוד נושאים בתחום אורח החיים המקיים. נושא אחד כזה הוא הבית המשותף, בשיתוף פעולה עם בית ליבלינג. יחד אנחנו מגבשים את התכנית לאיך ניתן ליצור בית שבו חיים אורח חיים מקיים שגם תורם לסביבה וגם משפר את איכות החיים ומוזיל את עלות הקיום. זה יתחיל ממש בקרוב. בעתידים אנחנו מציבים טכנולוגיה חדשה – יריעות סולאריות שבמשך היום נותנות הצללה ואגרות אנרגיה ובלילה הופכות אותה לתאורת רחוב. אם זה יעבוד, נפיץ את זה גם בעולם. אנחנו מתכננים שבוע חופים כדי לקדם את הנושא של חוף ללא פלסטיק. אנחנו ממתינים לתשובה מהנציג של משרד הפנים כדי שיחתום לנו על חוק העזר של חופים ללא פלסטיק ויכניס אותו לתוקף.

ראובן לדיאנסקי: צריך להבהיר כאן שלפני כשנה העברנו חוק עזר שאוסר שימוש ומכירת כלים חד פעמיים בחופים הים בעיר. מאז החוק שוכב בין משרד המשפטים למשרד הפנים, משום שכל חוק עזר שעובר במועצת העיר צריך לקבל את חתימת שר הפנים. אנחנו ממתינים עדיין לחתימה. בהקשר זה, אני שואף גם לחוק עזר שיוציא את הכלים החד פעמיים והפלסטיק גם מהמרחבים הירוקים בעיר. אין סיבה שבפארק הירקון יהיו ערימות מטורפות של כלים חד פעמיים בכל שבת.

איתן בן עמי: אנחנו מתכננים סדרה של אירועים בחוף הים, למשל חוף ללא פחים. עשינו פעולה יפה במסגרת יום הניקיון הארצי, שם תלמידים בבתי הספר בעיר שביצעו את הניקיון ספרו כ-7,000 בדלי סיגריות, 650-700 פקקי בקבוקים ועוד 9-10 ק"ג של מיקרופלסטיק שהם גילו על ידי סינון החול. היתה פעילות חיובית שהמשיכה בשיעורים בבית הספר.

דבר נוסף שעשינו הוא כנס בינלאומי היברידי בנושא כלכלה מעגלית בטקסטיל. הנושא היה שימוש חוזר בטקסטיל. זכינו בקול קורא של משרד האנרגיה על סך 800 אלף ש"ח להעברת הפנסים ברחובות לתאורת לד, ועוד 800 אלף לפרויקט ייעול השימוש בחשמל בבית הספר במטרה למחשב את כל המערכות הללו כדי שניתן יהיה להפעיל אותן מרחוק. כבר בפיילוט ראינו שאנחנו חוסכים 40% מתצרוכת החשמל.

אנחנו מטפלים הרבה ברעש מעסקים שחזרו לפעול בעוצמות גדולות באזור שוק הפשפשים, כרם התימנים ודיזנגוף. אנחנו כמובן רוצים שעסקים יפעלו, אך מצד שני זה מטריד את התושבים. יש המון עבודה על זה לחטיבת התפעול.

אנחנו עובדים עם צוותי התכנון על הצבת תחנות ניטור באיילון, מתקדמים עם יישום ה"מוסך ירוק" – מוסך יבש שלא יזהם את הסביבה ויקבל מאיתנו תו ירוק לעסקים. סיימנו את איפוס ומיפוי הפנצ'ריות בעיר כדי לוודא שהם קשורים בתאגיד מיחזור ולא זורקים צמיגים משומשים לזבל.

פרויקט נוסף הוא בשיתוף עמותת "לתת" ומינהל השירותים החברתיים – איסוף מוצרי מזון קרובי תוקף מהסופרמרקט כדי להעביר אותם לצרכניה חברתית המיועדת לאוכלוסייה נזקקת בדרום תל אביב. מתקן קומפוסטציה ייחודי הוצב בדיזנגוף סנטר והוא אמור לקחת את כל הזבל האורגני של "מגה" בדיזנגוף סנטר ולהכניס אותו לסוג של מערבול שמיצר ממנו קומפוסט תוך 14 יום. ועידה אזורית לאקולוגיה – אנחנו מנהלים בה מושב וצירפנו גם עוד ערים בגוש דן, כולל איגודים, המשרד להגנת הסביבה, רשות שמורות הטבע, החברה להגנת הטבע, פארק אריאל שרון, נתיבי איילון ועוד. המטרה היא להבין איך מטפלים בטבע העירוני בצורה מקיימת.

התכנית החינוכית לשינויי האקלים בבתי הספר בתל אביב-יפו

עינת גפן סגל, מנהלת היחידה לחינוך וקיימות, עיריית תל אביב-יפו (מצגת): אנחנו קוראים לתכנית הזו "תכנית לחינוך סביבתי פורץ דרך". אני אתחיל במודל העירוני – 10 ערוצי קיימות שאנחנו מובילים בעירייה, שהם 10 תחומים שאנחנו עוסקים בהם למעשה. יש ביחידה 10 רכזים שכל אחד מהם מוביל תחום אחד ומאפשר לייצר את שיתופי הפעולה והחיבוריות עם יחידות העירייה השונות. תכנית הדגל שלנו היא "שכונה מקיימת", ויש עוד 10 רכזי שטח שפועלים ב-10 שכונות בהן מתקיימת התכנית, ותפקידם להטמיע את האג'נדה בשטח. אני רוצה להתמקד היום בנושא החינוך סביבתי בבתי ספר. זו תכנית שמצטרפת לתשתית רחבה מאוד של חינוך סביבתי שמתקיימת ב-55 בתי ספר. שני גורמים היו פורצי דרך בעניין הזה, והם ייחודיים לתל אביב-יפו: האחד, בחירת נושא מרכזי שנתי על ידי העירייה, בכך מתאפשר לנו לייצר יותר השפעה וכן לאגם משאבים ברמה עירונית; השני, תשלום שעות למורה מובילה – שעתיים בתשלום, ולא על חשבון זמנה הפנוי. בשנה הקרובה נשלב גם את רכזי הקיימות השכונתיים בבתי הספר, מה שיאפשר חיבור של התלמידים עם השכונה ועם אקטיביזם בפועל, בהתאם לגישה שלנו שרואה את הקהילה כשותפה לתכניות שלנו. גם בחינוך העל יסודי התחלנו להיכנס לבתי הספר, ויש לזה אימפקט רציני וחיובי. העיר הכינה תכנית משמעותית להיערכות לשינויי אקלים, ובה לא רק שזיהינו את האתגרים הצפויים, אלא גם הצענו פתרונות ודרכי פעולה. אנחנו מתכללים את צוותי העבודה והבנו שאנחנו חייבים לקשור את החינוך הסביבתי לתכנית הזו, כדי שהתלמידים יבינו טוב יותר בפני מה אנחנו עומדים. שני אתגרים מרכזיים זוהו לקראת העשור הקרוב: קירור העיר וניהול המים.

ראובן לדיאנסקי: חשוב להזכיר שאנחנו בעירייה נתחיל לראות לקראת חודש אוגוסט את הצעות היחידות השונות לתכנית העבודה לשנת 2022. אז אם יש דברים נוספים שצריך לעדכן בתכניות העבודה של היחידות הקשורים לנושא משבר האקלים ולתכנית שלנו, שיפורים, זוויות שונות שלא נלקחו בחשבון ועוד... זה הזמן לדבר על זה. אני אשמח לראות את התוצרים הללו כשיגיעו.

עינת גפן סגל: האתגרים שהוגדרו בתכנית העירונית, נבחרו להיות גם בתכנית החינוכית. כדי "לתרגם" את התכנית העירונית לתכנית חינוכית, בחרנו ב"הרשת הירוקה", ארגון ותיק ומקצועי שעוסק בנושא של חינוך סביבתי. בעבודת צוות משותפת הם הצליחו לזקק מתוך התכנית גם את האתגרים וגם רעיונות לאיך מעבירים אותם לתלמידים. יש ארבעה דגשים לכך: - פדגוגיה – לב – יד: לחבר את התלמידים באופן אישי לבעיות שעולות.

- רלוונטיות : למידה מבוססת מקום, כלומר לדבר על העיר כחלק מהתהליך.
- שפה מותאמת גיל : לדבר בשפה שתהיה נגישה לתלמידים. למשל לומר "שינויי אקלים" ולא "משבר".
- עשייה ופעולה אקטיבית, כדי לייצר שייכות ותחושת מסוגלות, באמצעות יוזמות ופעולות בשטח.

ענת אהוד, היחידה לחינוך וקיימות, עיריית תל אביב-יפו: אני אציג בקצרה את היחידות השונות של התכנית החינוכית. ככלל, יחידות התכנית בנויות כך :

- מבוא למורה על שינויי האקלים, שהוא רקע מקצועי על התחום. מהם הגורמים למשבר, מהם הביטויים שלו, כיצד ניתן להעביר את הנושא לתלמידים וכו'.

- מה קורה בעיר שלנו? היכרות עם מה שנעשה בתל אביב-יפו, מהם האתגרים המרכזיים בעיר, איך מתמודדים איתם וכו'.

- מיקוד בשני אתגרים מרכזיים, כמו בתכנית העירונית : קירור העיר וניהול משק המים. לצוות החינוכי יש את האפשרות לבחור מתי לעסוק בכל אחד מהם לאורך השנה. לאחר בחירת נושא, יש אפשרות לבחור בעיה ספציפית.

- לאחר בחירת בעיה, יוצאים לשטח על מנת להגיע לפעולה יזומה.

- מעבירים הלאה : להורים, לקהילה, לשכונות. באמצעות רכזי הקיימות.

גם התכנית החינוכית, כמו התכנית העירונית, מתמקדת בשני עקרונות מנחים עיקריים : הראשון, לא משאירים איש מאחור – כלומר חושבים על אוכלוסיות פגיעות בעיר, אם מבחינת מצב סוציאקונומי או מקום מגורים ; השני, פתרונות מבוססי טבע וסביבה. כלומר, כיצד ניתן ליישם בעיר פתרונות טבעיים על פני מלאכותיים, בנושאים שונים (למשל צל, בריכות חלחול).

אתגר לדוגמה שאוכל להציג כאן, בנושא משק המים, הוא למשל שיטפונות והצפות לאחר שירדות כמויות גדולות של גשם בפרק זמן קצר. הפעילות שנעשית היא ניקוז הסביבה הקרובה לחצר בית הספר ; יציאה לתצפית בסביבה, בדיקה וסימון על מפה פתחי ניקוז, שיפועים, גינות, שטחי אדמה וחלחול ; בדיקת העצים – האם יש סביבם גומות לאיסוף מים? האם יש סורג שמשפיע על חלחול המים? האם יש לכלוך שעלול לסתום את פתחי הניקוז? לאחר המיפוי התלמידים יציגו את המיפוי ואת המסקנות שלהם ממנו.

ראובן לדיאנסקי: עד כמה התכנית החינוכית שמה דגש על ההשפעה של משבר האקלים, בין אם חום ובין אם שיטפונות, על הפרט? למשל, מה יעשו ילדים בזמנם הפנוי אם לא יוכלו לשחק בחוץ בגלל החום הכבד? מה יקרה לחנויות הרחוב, אם אני אברח לקניונים בגלל החום? עד כמה הדברים הללו באים לידי ביטוי בתכנית ובשיח עם התלמידים? לשיח ההסברתי יש חשיבות בהשפעה על החיים של כולנו כאן.

עינת גפן סגל: אנחנו מתמודדים עם שני אתגרים שעומדים במרכז התכנית בצורה מאוד פרקטית, שנוגעת לחיי היום יום שלנו, עד רמה של מדידת טמפרטורה בשטחים פתוחים – בשמש ובצל. בעניין ההשפעות החברתיות אין ממש תרגום של הנושא לכסף או לחיסכון, אבל כן לפרקטיקה. למשל התלמידים רואים את המורה מכבה את המזגן בסיום השיעור, והם מבינים את ההשפעה וגם את הבעיות ומה ניתן לעשות כדי לצמצם אותן. לא סתם התמקדנו באתגרים האלה, אלא משום שיש להם השפעה חברתית גדולה. אחד הדגשים הוא, כאמור, לא משאירים אף אחד מאחור. במסגרת זו אנחנו לא מדלגים על אף אוכלוסייה פגיעה ולוקחים בחשבון את ההשפעות עליה. ברור לנו שזה נוגע גם לאנשים באופן אישי, ויש לכך התייחסות.

ראובן לדיאנסקי: מינהל השירותים החברתיים היה שותף לתהליך גיבוש להתמודדות עם משבר האקלים. חלק מרכזי מהעניין הוא אוכלוסיות פגיעות, ולכן זה חשוב ופורץ דרך שמינהל השירותים החברתיים לוקח חלק בדבר הזה. כך מוציאים את זה מהמשוואה של "משבר אקלים=איכות סביבה". למשבר האקלים יש השפעות על המון תחומים נוספים: חברתיים, כלכליים ועוד.

טניה דדון: מודה על קיום הוועדה הזו וגם לעירייה על שלוקחת על עצמה להכניס את הנושא החשוב הזה למערכת החינוך. השאלה שלי היא מה עושים עם הפתרונות של הילדים? לאחר שיש להם ידע ומודעות, הם גם מנסים למצוא פתרונות יצירתיים לכל מיני בעיות. מה עושים איתם?

ענת אהוד: קודם כל מקשיבים. היכולת שלנו לאפשר להם להשפיע על המצב שלהם, בטח בסביבה הקרובה, זה הכלי הכי יעיל כדי לגרום להם להבין שהם יכולים לעשות שינוי. יש בתכנית פירוט של פתרונות שניתן להציע לילדים, וגם פתרונות שהם יכולים להציע בעצמם. איך מוציאים אותם לפועל – זה התפקיד שלנו. בכל אתגר כזה הם מתבקשים להציע דרכי פעולה, ואת חלקם אנחנו נקדם ונטמיע.

עינת גפן סגל: אחת היוזמות למשל היא לאגד את הפתרונות שעולים מהתלמידים לסוג של עיתון או מסמך, ואפשר להעביר את זה לעירייה אחר כך. כמובן שנשמח לתת להם קרדיט על יוזמות שלהם שיצאו לפועל. המסר המשמעותי שלנו הוא "אתם יכולים להשפיע".

יעל ברק, מנהלת פדגוגית, הרשת הירוקה: זה בהחלט מרגש לראות את הרצינות של הטמעת התכנית ואת העבודה הנהדרת של כולם פה. חשוב מאוד לשתף את מנהלי ומנהלות בתי הספר בתכניות הללו. זו חצר הניסויים של התכניות הזו, והם צריכים לאפשר לתלמידים ליצור בתחומי בית הספר חלקות ניסוי וממש לבנות את העיר כמו שהם היו רוצים לראות אותה, בקטן בשטח בית הספר. צריך לרתום את המנהלים לסיפור הזה, זה מאוד חשוב.

עינת גפן סגל: בבתי הספר של שכונות מקיימות, זו הכוונה שלנו. אנחנו רוצים להחדיר את זה ממש לכל השכבות של בית הספר בשכונות אלה.

מצב הטיפול במבני אזבסט בעיר

איתן בן עמי: הרשות לאיכות סביבה וקיימות מורכבת ממספר מחלקות, כל אחת עוסקת בתחום אחר, בכל התחומים הקלאסיים של איכות הסביבה. אורי, שהמחלה שלו עוסקת באזבסט, ייתן לנו סקירה מקצועית על מה שנעשה בה.

אורי בולוניה, ממונה היתרי רעלים ואזבסט, עיריית תל אביב-יפו (מצגת): אני מרכז בתחום האזבסט את הטיפול בפניות תושבים, ביצוע סקרים, כתיבת נהלים והוצאת צווים לטיפול. מוסדות הציבור בעיר, שצריך לפנות מהם אזבסט סיימו כמעט כולם את הטיפול ובוצעו בהם סקרים מקיפים, שהם לקראת סיום. במרחב הציבורי עדיין יש לצערי אנשים שמפנים אזבסט וזורקים אותו ברחוב וצריך לפנות אותו משם – זה אנחנו עושים יחד עם אגף שפ"ע.

באזבסט במרחב הפרטי מטפלים מינהל ההנדסה, מחלקת רישוי עסקים או רישוי בניה, בהתאם למקרה. אני מציב את ההתניות וההמלצות והם אמונים על היישום. היתרי פירוק מתקבלים מהמשרד להגנת הסביבה. האכיפה גם היא באחריות המשרד, ואני מבצע ביקורות יזומות גם בשטח וגם דרך ה-GIS למקרים שצריך לבדוק גודל שטח וכדומה.

דוגמאות מהתקופה האחרונה – פירוק אזבסט ממקום מסוים ברחוב הירקון. הייתי שם בזמן הפירוק כדי לפקח על הקבלן; היום התקבלה קריאה על פירוק מבנה עם גג אזבסט בצורה לא חוקית, הגעתי למקום ועצרתי את העבודה כמובן כדי לקחת דגימה לבדיקה. תוך 3 ימים הקבלן נדרש להזמין איש מקצוע מומחה לפינוי האזבסט, ואם זה לא מתבצע העירייה עושה זאת ומחייבת את בעל הנכס או הקבלן במחיר כפול. את רוב המקרים אנחנו מקבלים מתושבים שפונים למוקד העירוני ומשם זה עובר אלי.

יש מספר סוגים של אזבסט: אזבסט לבן; סרפנטיני – שהוא פחות מסוכן; אמפיבולים – שהוא המסוכן יותר ורוב האזבסט בישראל הוא כזה. אזור נהריה הוא בין האזורים בהם קיים שיעור חולים מהגבוהים בעולם מהמחלה הממארת מזוטיליומה, הנגרמת מחשיפה לאזבסט, בעקבות מפעל שהיה קיים באזור. לפני כמה שנים בוצע בעיר סקר אזבסט – נבדקו 951 מבני ציבור, בכמעט 100 נמצא אזבסט במופעים שונים: צנרת, מחיצות, מיכלי מים, מגני שמש, גגות, תקרות אדניות ועוד. פונו בסה"כ כ-2,500 מ"ר אזבסט. בכל שנה מגיעות בין 250 ל-350 בקשות לפירוק אזבסט, ומפרקים עשרות אלפי מ"ר אזבסט בעיר. אני מלווה כל בקשה ובכל פירוק כזה אני מגיע לוודא שהעבודה נעשית כנדרש, בהתאם להוראות הבטיחות, וכן שלא נותר אזבסט שלא זוהה, בעיקר בשטחים גדולים. בפירוקים קטנים, למשל גג של חניה, יש פחות בעיה. יש גידול בבקשות לפירוק אזבסט בשנים האחרונות, ובהחלט זה חיובי.

ראובן לדיאנסקי: אתה יודע לומר לנו את התפלגות הבקשות לפני אזורים בעיר?

אורי בולוניה: הדבר הכי חשוב הוא הגיל של המבנים. במבנים ישנים, רבים מהם במרכז העיר, יש יותר בעיה. במבנים שנבנו לאחר 1984 יש פחות אזבסט, לאחר שהמפעל שמייצר אזבסט נסגר. משנת 2000 אין בכלל אזבסט במבנים. התושבים מאוד לחוצים כשהם מגלים אזבסט, ולכן אני מקבל הרבה פניות.

ראובן לדיאנסקי: הבעיה העיקרית היא במרכז העיר ובצפון הישן, משום שהבניינים ותיקים יותר. גם הדגש על תכניות תמ"א 38 הם באזורים הללו. גם בשכונות עבר הירקון מתעדפים תכניות תמ"א 38 על מבנים ישנים שנבנו בשנות ה-70 וה-80.

אורי בולוניה: אנחנו מתחילים לעבוד כעת עם מכון אישור בניה. בשונה ממינהל ההנדסה, שאיתו יש שיתוף פעולה מצוין בכל הנוגע לבקשות לשיפוץ מבנים והם מעבירים לי את הבקשות בהתאם לתקנות העירוניות, במכון הרישוי עובדים לפי חוק התכנון והבנייה. זה נועד כדי לאחד את הדרישות מהיזמים והקבלנים שלא יצטרכו לעבוד לפי דרישות שונות. סוכם שנעשה סקר מבנים עם המכון ונכון מפת שכבות שבה אפשר יהיה אפשר לבדוק את גיל המבנה. כל מבנה שנבנה עד שנת 200 מופיע באדום במפה, וזה אומר שנדרש סקר אזבסט לפני ההריסה. מבנים חדשים מופיעים בצבע ירוק והסבירות שיש בהם אזבסט היא מאוד נמוכה. כמובן שהם עדיין חייבים לפעול על פי החוק.

ראובן לדיאנסקי: הכוונה היא שמי מבקש בקשה להיתר בניה, צריך להגיש במסגרת כל מה שהוא מגיש למינהל ההנדסה, גם סקר אובסט שבוצע על ידי מומחה.

אורי בולוניה: אחד התפקידים שלי הוא לאפיין את האירועים השונים כדי למצוא להם פתרון. זה חשוב כי רק מומחה לאובסט יודע להבחין במופעים השונים שלו, שלא כולם יודעים לזהות. זה מופיע בתיק המידע על הבניין.

ראובן לדיאנסקי: עוד צריך לומר שהדרישה הזו היא מידתית. סקר כזה עולה כמה מאות שקלים, זה לא שאנחנו מפילים על יזמים הוצאה של עשרות אלפי שקלים.

אורי בולוניה: בהחלט, וזה מגן לא רק על הציבור אלא גם על היזם עצמו, שאם יתגלה אצלו אובסט והוא לא ביצע סקר, זה יעלה לו הרבה יותר לפנות אותו לאחר שנתגלה ונשבר. אני עוסק בנוסף גם בהיתרי רעלים. בתקופת הקורונה חששתי שעם חזרת העסקים לעבודה הפעלת המכונות מחדש עלולה להיות בעייתית מבחינת פיזור רעלים. לכן נשלח שאלון לכל 120 העסקים שמחזיקים בהיתרי רעלים, עליו היה צריך לחתום בעל ההיתר. נמצאו המון ליקויים, שמאפיינים תקופת השבתה ממושכת, וליוויתי את כולם עד שנפתרו לחלוטין והעסקים עמדו בהיתר.

ראובן לדיאנסקי: אני מודה לכל אנשי הרשות שהציגו כאן את הדברים, לכל מי שהשתתף כחבר ועדה וכתושב – הישיבות הללו פתוחות לציבור תמיד ואני שמח שיש השתתפות יחסית ערה של הציבור. בתקווה שנכנס את הוועדה הבאה באופן פרונטלי. תודה לכולם.

הישיבה ננעלה

רשם: יפתח שוע